

ΜΕΡΙΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΧΑΡΑΥΓΗΣ,,
(ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 3 ΑΘΗΝΑΙ)

Πρὸς μίαν εὐτυχέστερην ζωήν...

Πέντε
ἀριστουργηματικὰ
ρομάντζα
τῆς
ΦΛΩΡΑΝΣ ΜΠΑΡΚΛΕΪ

1ον) ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΟΥ ΕΡΩ-
ΤΟΣ. Χρυσοπανόδετον δρ. 30.
Χαρτόδετον δρ. 25.

2ον) ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΙ ΣΑΤΑΝΑΣ.
Χρυσοπανόδετον δρ. 30. Χαρτό-
δετον δρ. 25.

3ον) ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΨΥΧΕΣ.
Χρυσοπανόδετον δρ. 30. Χαρτό-
δετον δρ. 23.

4ον) ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΝ.
Χρυσοπανόδετον δρ. 30. Χαρτό-
δετον δρ. 25.

5ον) ΣΤΗΝ ΓΑΛΗΝΗ ΤΟΥ ΜΟ-
ΝΑΣΤΗΡΙΟΥ. Χρυσοπανόδετον
δρ. 30. Χαρτόδετον δρ. 25.

Τὰ ἔργα τῆς μεγάλης Ἀγγλίδος μυθιστοριογράφου Φλώ-
ρανς Μπάρκλεϋ ἀποβλέπουν εἰς κάτι περισσότερον ἀπὸ τὴν
ἀπλὴν διασκεδασίαν μας, ἀποσκοποῦν νὰ μᾶς μᾶθουν νὰ στε-
ρεώσωμε τὴν εὐτυχίαν μας, ὅταν κλονίζεται, καὶ ταυτοχρόνως
νὰ μᾶς δείξουν, μὲ παραδείγματα ἀνάγλυφα εἰς τὴν ζωηρό-
τητα καὶ τὴν πειστικότητά των, πῶς κατακτάται ἡ εὐτυχία.

Ἡ εὐτυχία, κατὰ τὴν Φλώρανς Μπάρκλεϋ, ἔγκειται, κυ-
ρίως, εἰς τὴν ὑψηλὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν εὐγενικὴν συνεργα-
σίαν τῶν δύο φύλων.

Τὰ δυσάρεστα, τὰ ἀτυχήματα καὶ αἱ καθημερινὰ στενο-
χωρία καὶ δυσκολία τῆς ζωῆς εἶναι οἱ κοινοὶ ὄλων τῶν
ἀνθρώπων σύντροφοι. Πρέπει, λοιπόν, ἐπειδὴ ἡ ζωὴ ἔχει
τῆς δύσκολες ὥρες τῆς, ν' ἀφίσωμεν νὰ μᾶς κυριεύῃ αἰ-
σθημα ἀπογοητεύσεως, αἰσθημα δυσπιστίας πρὸς τὴν ζωὴν;
Ἡ θὰ ἔπρεπε μᾶλλον, κάποιος νὰ παρεμβληθῆ στῆς δύσκο-
λες αὐτὲς στιγμὲς μας, μὲ τὸ καθαρὸ καὶ γαλήνιο πνεῦμα
του, μὲ τὴν γλυκύτητά του, μὲ τὴν ζωογόνον αἰσιοδοξίαν του,
μὲ τὴν θερμὴν καρδιά του, γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὸν ἀθά-
νατον στίχο τοῦ Λόνφελου:

Νὰ εἶσαι καρτερικὴ, φλιμμένη καρδιά,

Πίσω ἀπὸ κάθε σύννεφο εἶναι ὁ ἥλιος ποὺ λάμπει...

Εἰς τὰ ἔργα τῆς Φλώρανς Μπάρκλεϋ, ὁ στιλοβάτης τῆς
εὐτυχίας μας εἶναι ἡ Γυναίκα, ἡ Γυναίκα ἡ ἀνώτερη καὶ ἡ
αἰσθηματικὴ.

Αὐτὴ θὰ δεχθῆ νὰ φέρῃ, ὅταν ἡ ἀνάγκη παρουσιασθῆ,
τὸν σταυρὸν μας. Εἶναι βαρὺς ὁ σταυρὸς κάθε ἀνδρός. Καί,
ὅπως ὁ Σίμων παραστήκειαι τὸν Χριστό, στὸν δρόμο τοῦ
Πόνου, ἔτσι καὶ ἡ Γυναίκα θὰ παραστή τὸν Ἄνδρα. Εἶναι
ὁ ρόλος τῆς, ἀπὸ τὴν φύσιν. Ἀλλά, φυσικά, ὑπὸ τὸν ὄρον
τῆς ἀπολύτου ἀμοιβαιότητος, ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πίστιν τοῦ ἀν-